

ชื่อเรื่อง	ศึกษา และประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าโคกข้าว อำเภอชื่นชม จังหวัดมหาสารคาม
ผู้วิจัย	ดร. จรินทร์ พิกประไพ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธเนศ ศรีสถิตย์ ดร. ภัทรวิทย์ อีร์ภักสิริ ณ์ภูงษ์ ฉายแสงประทีป
คณะ	การการท่องเที่ยวและการโรงแรม
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีที่พิมพ์ 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ป่าโคกข้าว จังหวัดมหาสารคาม และ2. เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ป่าโคกข้าว จังหวัดมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่างนิสิตที่มาท่องเที่ยวป่าโคกข้าวจำนวน 46 คนโดยใช้ G*Power ในการกำหนดตัวอย่าง ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า Paired t-test การวิเคราะห์ IPA และการประเมินศักยภาพจากแบบประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ผลการศึกษา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 20 ปีขึ้นไป ผลการทดสอบสมมติฐานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นิสิตมีความคาดหวังและการรับรู้ทั้ง 4 ด้านโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านอยู่ในระดับมากทั้งหมด โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว ป่าโคกข้าวมีศักยภาพเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 1. เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีจุดดึงดูดด้านการท่องเที่ยวและเรียนรู้ของแหล่งธรรมชาติ 2.มีการจัดการที่เป็นระบบมีการกำหนดเขตการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยว 3. มีศูนย์บริการที่ให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวและความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว และชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาป่าโคกข้าว 1.ผู้เกี่ยวข้องกับป่าโคกข้าวต้องปรับปรุง และให้ความสำคัญกับป้ายบอกทางให้ชัดเจน และร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ให้มีประสิทธิภาพ และเพียงพอต่อนักท่องเที่ยวในพื้นที่ 2. ต้องให้ความสำคัญกับจุดอ่อนของสถานที่เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ การแสดงวัฒนธรรมอีสาน สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอ เช่น ที่จอดรถ ห้องน้ำ ระยะเวลาเปิด-ปิด เหมาะสม และห้องสุขาสะอาด ต้องดำเนินการให้เพียงพอ เหมาะสม 3. ต้องดำรงไว้ซึ่งความมีเสน่ห์ของผู้คนท้องถิ่น และความน่าสนใจของประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น ความมีเมตตริจิต ความสมบูรณ์ของธรรมชาติ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และมีกิจกรรมน่าสนใจ เช่น เดินป่า เพราะเป็นโอกาส และจุดแข็งของแหล่งท่องเที่ยว